

عنوان مقاله:

یوکا درختی: گونه ای جدید برای مبارزه بیولوژیک با پدیده بیابانزائی در کشور

محل انتشار:

اولین همایش ملی بیابان (علوم، فنون و توسعه پایدار) (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

غلامرضا سنجرى - استادیار پژوهشى مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خراسان جنوبی

مرضیه تابع - کارشناس ارشد پژوهشى مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خراسان جنوبی

خلاصه مقاله:

این گیاه از خانواده Asparagaceae و بومی مناطق خشک و بیابانی آمریکا است. انواع زینتی این گیاه به وفور در همه جای ایران دیده میشود. اصلی ترین خصوصیت این گیاه مقاومت بسیار زیاد آن به خشکی و خشکسالیهای کوتاه و میان مدت است. بررسیهای اکولوژیک این گیاه در رویشگاههای طبیعی آن نشان از سازگاری و رشد مطلوب آن در بارندگی سالانه زیر 100 میلیمتر و شرایط اقلیمی مشابه آنچه بر بیابانهای منطقه ایران و تورانی ایران حکمفرماست دارد. کارایی بالای فتوسنتز، پایین بودن تعداد و سطح برگ، وجود ریشه های قوی، عمیق و بسیار گسترده از مکانیزمهای اصلی مقاومت به خشکی یوکا درختی در شرایط سخت بیابانی است. این گیاه دارای نسبت ریشه به ساقه زیادی است و از این جهت میتواند منبع مهمی برای افزایش ترسیب کربن در خاکهای مناطق بیابانی باشد. با توجه به کمبود شدید پوشش گیاهی حفاظتی خاک در اراضی بیابانی ایران و روند رو بتزاید فرسایش بادی در عرصه های مذکور و نظر به خصوصیات منحصر به فرد این گیاه، انجام تحقیقات سازگاری یوکا در ایران و احیانا اجرای پروژه پایلوت کشت و استقرار آن در کنار سایر گونه های بومی در مناطق بیابانی توصیه میشود.

کلمات کلیدی:

بیابان، خشکی، یوکا درختی، حفاظت خاک، ترسیب کربن، فرسایش بادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/160419>

